

ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಅಷ್ಟ ಸೂತ್ರಗಳು

ಯಾವುದೇ ಕಗ್ಗಂಟಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು
ಎದುರಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಕೆಲವು ಮಹತ್ವದ
ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು.

1. “ಬಗೆವರೋ ಬಡತನ ಭಾಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯವಂತರು”

ಕಷ್ಟದ ಕಾಲ ಚಿನ್ನದಂತಹ ನಮ್ಮನ್ನು ಪುಟ್ಟಕ್ಕಿಟ್ಟು
ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲ ಎನ್ನುವದು
ಮೊದಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಎಚ್ಚರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು.

2. “ರಕ್ಷತೀತ್ಯೇವ ವಿಶ್ವಾಸಃ”

“ನ ವಾಸುದೇವಭಕ್ತಾನಾಮಶುಭಂ ವಿದ್ಯತೇ
ಕ್ಷಚಿತ್” ಎನ್ನುವದು ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರ ವಾಣಿ.
ನಾವು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸರ್ವಾತ್ಮನಾ ನಂಬಿದ್ದರೆ
ಪರಮಾತ್ಮ ಸರ್ವಥಾ ನಮ್ಮ ಕೈಬಿಡುವದಿಲ್ಲ
ಎನ್ನುವ ವಿಶ್ವಾಸ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿರಬೇಕು.

3. “ಧೈರ್ಯಂ ಸರ್ವತ್ರ ಸಾಧನಮ್”

ಅದೆಂತಹ ಬೆಟ್ಟದಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನೂ ನಾನು ಎದುರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಅಪ್ರತಿಮ ಧೈರ್ಯ ಮನೆಮಾಡಿರಬೇಕು.

4. “ಮೂರ್ಖಸ್ಯ ಶೋಕೋ ನಹಿ ಪಂಡಿತಸ್ಯ”

ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಣ್ಣ ಕಷ್ಟವೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದ ಕುಗ್ಗಬಾರದು.

5. “ಊಟ ಬಲ್ಲವನಿಗೆ ರೋಗವಿಲ್ಲ”

ಕಷ್ಟದ ಮೂಲವನ್ನು ಅರಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

6. “ದುಃಖಮೂಲಂ ನಿಕ್ಕಂತಾಮಿ”

ಬಂದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

7. “ಸಮರ್ಥೋಪಾಯಾನ್ ವಿದಧ್ಯಾತ್”

ಪ್ರಾಣಿಯೊಂದು ಸಾವಧಾನದಿಂದ, ಅತ್ಯಂತ
 ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು
 ಬೇಟಿಯಾಡುವಂತೆ ಕಷ್ಟದ ಒಂದೊಂದೇ
 ಎಳೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಅದರ ಮೂಲವನ್ನು ವಿನಾಶ
 ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು.

8. “ಪಶ್ಚಾತ್ ತಾಪೋ ಯಥಾ ನ ಸ್ಯಾತ್ ತಥಾ ಕಾರ್ಯಂ ವಿಧೀಯತಾಮ್”

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆ ರೀತಿಯ ಕಷ್ಟ ಎದುರಾಗದಂತೆ
 ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇದು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಕಷ್ಟಗಳ
 ಕುರಿತು. ಯಾವುದು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗದ
 ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ (ಯಾವುದು ಎನ್ನುವದನ್ನು ಮುಂದೆ
 ವಿವರವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ) ಅದರ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು
 ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾದಿಯನ್ನು
 ಹುಡುಕಬೇಕು. ಅದರ ಕುರಿತು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ
 ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಪರಿಹರಿಸಬಹುದಾದ
 ಕಷ್ಟಗಳ ಕುರಿತು, ಅದರ ಪರಿಹಾರದ ಕುರಿತು
 ತಿಳಿಯೋಣ.

ಇದರ ಮೊದಲ ಎರಡು ಭಾಗವನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಯೋಣ.

ಬಗೆವರೋ ಬಡತನ ಭಾಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯವಂತರು

ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರ ದಿವ್ಯವಾಣಿಯಿದು.
 'ರಂಗನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವ ಮಂಗಳಾತ್ಮರ'
 ಜೀವನದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಅವರ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ
 ಬಂದಿರುವ ಮಹತ್ವದ ಮಾತು.

ಕಷ್ಟವನ್ನು ದಾಟುವದು ಎಂದರೆ ಅದೊಂದು
 ಸಮರ. ಸಮರದಲ್ಲಿ ಜಯಗಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ
 ದೇಹಬಲ ಎಷ್ಟು ಆವಶ್ಯಕವೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ
 ಆವಶ್ಯಕತೆ ನಮ್ಮ ಮನೋಬಲಕ್ಕೆದೆ. ಮನಸ್ಸು
 ಕುಗ್ಗಿಹೋದರೆ ಏನನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
 ಮನಸ್ಸು ಮುದುಡಿ ಕುಳಿತರೆ ದೇಹದ ಎಂತ
 ಬಲವೂ ಉಪಯೋಗ ಬೀಳುವದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ
 ಕಷ್ಟ ಬಂದಿದೆ ಎಂದಾಗ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸುವ
 ಮುನ್ನ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತುಂಬ
 ದೃಢಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ

ಗುರುಗಳು ಮತ್ತು ಮಹಾಭಾರತ ಇಂಥಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹುರಿಗೊಳಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಸ್ವಯಂ ಅನುಸರಿಸಿ ತೋರಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ನೋಡಿ, ಕಷ್ಟ ಎನ್ನುವದು ಬಿರುಗಾಳಿಯಂತೆ, ಭೂಕಂಪದಂತೆ. ಅದು ಸಮಯ ನೋಡಿ, ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿ ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಭೂಮಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಾಡಿ ವಿನಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಡುವಂತೆ ಕಷ್ಟಗಳು ಮೈದೋರಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಅದು ಬಂದ ಮೊದಲ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನಾವು ಗರಬಡಿದವರಂತಾಗುತ್ತೇವೆ, ನಿಜ, ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ ನಿಜ. ಕೂಡಿಟ್ಟ ಹಣ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಕಳೆದುಹೋದಾಗ, ಮಹತ್ವದ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳು ನೀರುಪಾಲಾಗಿ ಹೋದಾಗ, ಸಂಗಾತಿ ತೊರೆದು ಹೋದಾಗ, ನಮ್ಮದಲ್ಲದ ತಪ್ಪಿಗೆ ನಾವು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಆಕಾಶ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕ್ಷಣದ ನೋವಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ಕ್ಷಣದಷ್ಟೇ ಆಲ್ಲ, ಮುಂದಿನ ನೋವನ್ನೂ ಯಾರೂ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವೇ ಪಾರಾಗಬೇಕು.

ಕಷ್ಟ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹೊತ್ತು
 ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಿಂತ, ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ
 ಕೂಡುವದಕ್ಕಿಂತ, ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನಾನು
 ದಾಟುತ್ತೇನೆ, ದಾಟಬೇಕು, ದಾಟಲೇಬೇಕು ಎಂದು
 ನಿರ್ಧರಿಸಿಬಿಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಹಂತದ
 ಜಯ ನಮ್ಮದಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಕಷ್ಟಗಳ ಸ್ವಭಾವ ಏನು ಗೊತ್ತಾ, ಅದು ತುಂಬ
 ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲವೇ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಇದ್ದರೂ ನಮ್ಮ
 ಸಮಯವನ್ನೇ ದೀರ್ಘ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಕ್ಷಣಗಳು
 ಯುಗವಾಗುತ್ತವೆ, ದಿನಗಳು
 ಮನ್ವಂತರಗಳಾಗುತ್ತವೆ, ತಿಂಗಳನ್ನು ದೂಡುವದೇ
 ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಷ್ಟಗಳಂತೂ
 ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೇ ನಮ್ಮ ಸಂಗಾತಿಗಳಾಗಿ
 ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಮೊದಲಿಗೆ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕು. ಹೌದು.
 ಅದು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಇರುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ವಿಧಿ
 ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿರುವಾಗ ಆ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಒಲ್ಲದ
 ಸಂಗಾತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನಮ್ಮ
 ಜೊತೆಗಾರನಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನಾಗಿ

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನರು ಎಲ್ಲ ದುಷ್ಟಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದ ಒಳಿತನ್ನು ಕಂಡವರು. ಕಲಿಯುಗವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಘೋರ ಎಂದು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿ, ಸಾರಪ್ಪಾ ಈ ಕಲಿಯುಗ ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರೇ ಕಲಿಯುಗದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮನಗಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಘೋರ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಸಾಧನೆಗಿಂತಲೂ ಅಪಾರವಾದ ಫಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬಹುದಾದನ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ದಿವಸ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿ ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು. “ಅಹೋರಾತ್ರೇಣ ವೈ ಕಲೌ”

ಹಾಗೆಯೇ, ಈ ಬಡತನಕ್ಕೆ, ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ, ದುಃಖಗಳಿಗೆ ಸಹ ಒಂದು ಅದ್ಭುತವಾದ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ, ಒಂದು ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದ ಮುಖವಿದೆ. ನಾವು

ಸೌಖ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಸಂತಸದ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ
 ದೇವರನ್ನು ನೆನೆಯುವದಿಲ್ಲ. ದೇವರ
 ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು
 ಸಮಯವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ
 ನಾವು ಅದರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿಯಾದರೂ ದೇವರ
 ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಪುಟ್ಟ ಕಷ್ಟವನ್ನು
 ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗಿ ಸಕಲ ಕಷ್ಟಗಳ
 ಮೂಲವಾದ ಸಂಸಾರವನ್ನೇ
 ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕಷ್ಟಗಳು ನಮಗೆ
 ದೇವರನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಬಂಧುಗಳು. ಆ
 ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೇ ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕು.

ನಮಗೆ ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಕ್ಷಣ, ಜಗತ್ತಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಲ್ಲ
 ನಮ್ಮದೇ ಎನ್ನುವಂತೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮಷ್ಟು
 ದುಃಖಿಗಳು ಯಾರಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ಗೊಣಗುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ.
 ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ಸುಖಿಗಳು ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರ
 ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಸಾವಿರಾರು
 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ
 ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರು ಸುಖಿಗಳೇ. ನಮಗೆ ಆ
 ಸಾಲವನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಲಾಗುವದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ
 ವಿಚಿತ್ರ ದುಃಖ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಒಳ್ಳೆಯ

ಸೀರೆಯುಟ್ಟರೆ ದುಃಖ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಒಳ್ಳೆಯ
 ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ದುಃಖ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಉತ್ತಮ
 ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ದುಃಖ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು
 ನೆನೆನೆನೆದು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ
 ಸುಖಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕಂಡು
 ದುಃಖಪಡುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ನಮ್ಮನ್ನು
 ನಾವು ಇನ್ನೊಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು
 ಬಿಡಬೇಕು. ಆನೆಯ ಭಾರ ಆನೆಗೆ, ಇರುವೆಯ
 ಭಾರ ಇರುವೆಗೆ ಎನ್ನವದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು.
 ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅವರದೇ ಆದ ಮನಃಸ್ಥಿತಿ
 ಇರುತ್ತದೆ, ಅವರದೇ ಆದ ದುಃಖವಿರುತ್ತದೆ.
 ಅವರಿಗೆ ದುಃಖವಿರಲಿ ಬಿಡಲಿ, ಅವರ ಸುಖದಿಂದ
 ನಮಗೆ ದುಃಖವಾಗಬಾರದು, ಅವರ ದುಃಖದಿಂದ
 ನಮಗೆ ಸುಖವಾಗಬಾರದು. ಇದನ್ನು
 ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅರ್ಥ ಶಾಂತಿ
 ದೊರಕಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೆಯದು, ಬಂದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕಂಗೆಡದೆ
 ಸ್ವಾಗತಿಸುವದು. ಪಾಂಡವರು ರಾಜಸೂಯ
 ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ದಿವಸ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಎಲ್ಲ
 ರಾಜರನ್ನೂ ಮಣಿಸಿ, ಜರಾಸಂಧನಂತಹ

ಅಪ್ರತಿಮ ಸಾಹಸಿಯನ್ನು ಮಣ್ಣಾಗಿ ಸಿ ಸಮಸ್ತ
 ಜೀವಪ್ರಪಂಚದ ಮುಂದೆ ಸಾರ್ವಭೌಮ-
 ರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಪಾಂಡವರು ಒಂದು
 ತಪ್ಪಿನಿಂದ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಪ್ರಸಂಗ.
 ಉಡುವ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ, ತಿನ್ನುವ ಆಹಾರದಿಂದ,
 ವಸತಿಯ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲವೂ
 ಬದಲಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಪಾಂಡವರು
 ಧೃತಿಗೆಡುವದಿಲ್ಲ. ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಕೂಡುವದಿಲ್ಲ.
 ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿನಂತೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ವನವಾಸಕ್ಕೆ
 ಸಿದ್ಧರಾದರೂ ಆ ವನವಾಸದ ಸಮಯವನ್ನು
 ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸದುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.
 ಅರ್ಜುನ ಇಂದ್ರಕೀಲಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಪಸ್ಸು
 ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಹಾಶಿವನನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡು
 ತನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಅವನನ್ನು
 ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿ ಪಾಶುಪತವನ್ನು
 ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಂದ್ರನ ಸಖ್ಯವನ್ನು
 ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು
 ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇತ್ತ ಪಾಂಡವರು ಲೋಮಶರ
 ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ಭಾರತದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು
 ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ, ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ

ಅವಿತುಹೋಗಿದ್ದ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಯಾತ್ರೆ
 ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ
 ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದ ಪಾತಕಿಗಳಾದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು
 ಕೊಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳ
 ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಅನುವು
 ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಮೀಯುತ್ತಾರೆ,
 ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
 ಋಷಿಮುನಿಗಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಂದ
 ಪ್ರಾಚೀನರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ತತ್ವಗಳ
 ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ
 ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ದೇವತೆಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೋಗಿ
 ಬರುತ್ತಾರೆ. ಸಶರೀರವಾಗಿಯೇ ದೇವತೆಗಳ
 ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ
 ತಮ್ಮ ಆ ವನವಾಸದ ಕಾಲವನ್ನು
 ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸದುಪಯೋಗಗೊಳಿಸಿ
 ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಆ ತಪಸ್ಸು ಮುಂದಿನ
 ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ
 ಅಣಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಜಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ
 ತಂದೀಯುತ್ತದೆ.

ಪಾಂಡವರು, ಅಯ್ಯೋ ಎಂದು ದುಃಖ
 ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದರೆ ಇದು
 ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆ? ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು,
 ಕೌರವರನ್ನು ಬಯ್ಯುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದರೆ ಜಯ
 ಅವರದಾಗುತ್ತಿತ್ತೆ ? ನಾನೇನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಅಂತ
 ದೇವರು ನನಗೀ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಅಂತ ನಮ್ಮ
 ಹಾಗೆ ದೇವರನ್ನು ಬಯುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದರೆ ದೇವರು
 ಅವರ ಬಂಡಿಯ ಬೋವನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದನೇ?
 ಸರ್ವಥಾ ಇಲ್ಲ. ಕಷ್ಟ ಬಂದಿದೆ. ಹನ್ನೆರಡು
 ವರ್ಷಗಳ, ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಷ ಅಜ್ಞಾತವಾಸದ
 ಸುದೀರ್ಘ ದುಃಖ. ಪಾಂಡವರು ಅಳುತ್ತಲೂ
 ಕೂಡಲಿಲ್ಲ. ಬಯ್ಯುತ್ತಲೂ ಕೂಡಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ
 ಕಾಡಿನ ವಾಸವನ್ನೂ ಸಂತೋಷದಿಂದಲೇ
 ಕಳೆದರು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಎಷ್ಟಾಯಿತು
 ಎಂದರೆ, ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ಅವಮಾನ
 ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ದುರ್ಯೋಧನ ಬಂದರೇ
 ಪಾಂಡವರಿಂದಲೇ ಬದುಕುಳಿಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ
 ಬಂದೊದಗಿತು. ಅದು ಅವರ ಬದುಕಿನ ರೀತಿಗೆ
 ಸಂದ ಫಲ.

ಹಾಗೆಯೇ, ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಕ್ಷಣ ದೇವರನ್ನು,
 ವಿಧಿಯನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ನಿಂದಿಸಬೇಡಿ. ಶ್ರೀ
 ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರದಲ್ಲಿ
 ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಮಾತನ್ನು, ದಿವ್ಯ ಆದೇಶವನ್ನು
 ನೀಡುತ್ತಾರೆ. “ಮಳೆ ಛಳಿ ಗಾಳಿಗಳ ನಿಂದಿಸದೇ”
 ನಮಗೆ ಹಾಳುಮಳೆಯೇ, ದರಿದ್ರ ಬಿಸಿಲೇ, ಅಸಹ್ಯ
 ಛಳಿಯೇ ಎಂದು ಬಯ್ಯಷ್ಟೇ ಗೊತ್ತು. ಮಳೆ ಗಾಳಿ
 ಛಳಿಗಳಿಲ್ಲದೇ ಲೋಕ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
 ಅಂತಹ ಲೋಕವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೇ
 ನಿಂದಿಸುವ ಕ್ಷುದ್ರ ಮನಃಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮದು. ಇನ್ನು ಕಷ್ಟ
 ಬಂದಾಗಲಂತೂ ನಾನೇನು ಮಾಡಿದ್ದೆ ಅಂತ
 ದೇವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ ಅಂತ ಋಷುಗಳಂತೆ
 ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ತಪ್ಪೇ ಮಾಡಿಲ್ಲ,
 ದೇವರು ತಪ್ಪು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿ ನಮಗೆ ಕಷ್ಟ
 ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವದು ನಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ.
 ಅದು ತಪ್ಪು, ಸರ್ವಥಾ ತಪ್ಪು.

ಕಷ್ಟವಾಗಲಿ, ಸುಖವಾಗಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದಲೇ
 ಬಂದದ್ದು. ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ
 ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಫಲ ಅದು. ಹೀಗಾಗಿ, ದೇವರನ್ನು
 ಬಯ್ಯುವ, ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು

ಹೊಣೆಯಾಗಿಸುವ ನೀಚ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ನಾವು
 ಸರ್ವಥಾ ಬಿಡಬೇಕು. ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ, ಪರಮಾತ್ಮ
 ನೀಡಿದ್ದಾನೆ, ಈ ಕಷ್ಟ ಉಲ್ಬಣವಾಗದಂತೆ
 ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ
 ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಮೊರೆಹೋಗಬೇಕು. ನಾನು ತಪ್ಪು
 ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪರಮಾತ್ಮ ನನಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ
 ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಉಪ್ಪು ತಿಂದ ಮೇಲೆ ನೀರು
 ಕುಡಿಯಲೇಬೇಕು, ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಸ್ವಾಮೀ
 ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡು, ನನ್ನದು ತಪ್ಪಾಯಿತು
 ಕ್ಷಮಿಸು ಎಂದು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು
 ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನಮಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ
 ಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಪರಮಾತ್ಮ
 ಮಹಾಕರುಣಾಳು. ಅವನು ನಮ್ಮ ಒಂದು
 ನಮಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಲಿಯುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೆ
 ಒಲಿಯುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ತುಳಸಿಗೆ ಒಲಿಯುತ್ತಾನೆ.
 ಆದರೆ ಒಂದು ನಮಸ್ಕಾರ, ಒಂದು ಸ್ತೋತ್ರ, ಒಂದು
 ತುಳಸಿ ನಮ್ಮ ಇಡಿಯ ಜೀವದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
 ತುಂಬಿರಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ
 ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದಿಂದ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ

ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೇ ಬೂಟಾಟಿಕೆಗೆ, ಅಥವಾ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ದೇವರಿಗೊಂದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಕಷ್ಟ ಹೋಗಲೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. ಸರ್ವಥಾ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ, ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಕ್ಷಣ ಗರಬಡಿದವರಂತಾಗದೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಯಾಗಿಸದೇ, ದೇವರನ್ನು ನಿಂದಿಸದೇ "ಪರಮಾತ್ಮ ನನ್ನ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಫಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ನಾನಿದನ್ನು ಅವನ ಕಾಲಿಗರಿಯೇ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು" ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ.

ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಗಂಡ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾನಾ? ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ನಾವು ಮತ್ತೊಬ್ಬಳ ಗಂಡನನ್ನು ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇವು, ಅಥವಾ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಮುರಿದಿದ್ದೇವು. ಮಗ ಸೊಸೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಹಾಕಿದ್ದಾರಾ, ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ನಾವು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಹೊರ ಹಾಕಿದ್ದೇವು. ಮುಟ್ಟಿದ್ದೆಲ್ಲ ಮಣ್ಣಾಗುತ್ತಿದೆಯಾ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು

ಬೇಕಂತಲೆ ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ತಲೆನೋವು,
 ಹೊಟ್ಟೆನೋವು, ಕೀಲು ಕೈ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ನೋವಾ,
 ಅದು ಇರುವೆಯಂತಹ ಮೂಳೆಯಿಲ್ಲದ
 ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದ ಪಾಪದ ಫಲ, ತಿನ್ನುವ ಅನ್ನ
 ಮೈಗೆ ಹತ್ತುತ್ತಿಲ್ಲವಾ ಅದು ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು
 ಕೊಂದು ಅದರ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿಂದ ಕರ್ಮದ
 ಫಲ, ಮೈಯೆಲ್ಲ ಸಾಲವಾಗಿದೆಯಾ, ಅದು ಹಿಂದೆ
 ಬಡ್ಡಿಯ ಮೇಲೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ
 ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಗೋಳು ಹೊಯ್ದುಕೊಂಡ ಫಲ, ಕೈ
 ಹಿಡಿದ ಹೆಂಡತಿ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ
 ಚಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಾಳಾ ನಾವು ಅವಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ
 ಚಚ್ಚಿದ್ದೆವು, ಒಂದು ದಿವಸವೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
 ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಊಟ ಮಾಡಲು
 ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವಾ, ಅದು ಮನೆಗೆ ಬಂದ
 ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಊಟ ಹಾಕದೇ ಕಳುಹಿಸಿದ ಫಲ,
 ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಸ್ನೇಹಿತರು ನಮ್ಮನ್ನು
 ತಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರಾ, ನಾವು ಅವರನ್ನು
 ಹಾಗೆಯೇ ಕಂಡಿದ್ದೆವು, ಹೀಗೆ ಮೈಯಲ್ಲಿನ
 ಖಾಯಿಲೆಗಳು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿನ ದುಷ್ಟ
 ವಿಚಾರಗಳು, ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು,

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ತೊಂದರೆಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಪಾಪದ ಫಲವೇ. ಅದನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ ಒಪ್ಪುವ ಮನಸ್ಸು ನಮ್ಮದಾಗಬೇಕು.

ಶ್ರೀಹರಿ ಎಂದಿಗೂ ನಮ್ಮದಲ್ಲದ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ನೀಡುವದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯ ಜರುಗುವದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ನಮಗೆ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಗಾತ್ರದ ನೋವಿರಲಿ, ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಂತಹ ನೋವಿರಲಿ ಅದು ನಾವೇ ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಅಡಿಗೆ. ಉಣ್ಣಲೇಬೇಕು.

ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಉಣ್ಣುವ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಉಣ್ಣುವಾಗ ಆಗುವ ದುಃಖವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದದ್ದು ಸಜ್ಜನಿಕೆ, ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಿ. ಹೌದು, ನಾನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ದೇವರು ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ದೂಷಿಸದ ಮನಃಸ್ಥಿತಿ. ಪರಮಾತ್ಮ ಅದರಿಂದ ಪ್ರೀತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಸತ್ಯ ಎಂದರೆ ಇಷ್ಟ. ಅವನಿಗೆ ಸತ್ಯದ ನಡವಳಿಕೆ ಎಂದರೆ ಇಷ್ಟ.

ಒಂದು ಕಥೆ ನಮ್ಮ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಬೇಕು.
ಪಾಂಡವರು ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಸಿ ಧರ್ಮದಿಂದ
ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯ. ಕಲಿಗಾಲ
ದುರ್ಯೋಧನ ಸತ್ತ ದಿವಸವೇ
ಆರಂಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ತನ್ನ ಕಾಲ
ಎಂದುಕೊಂಡ ಕಲಿ ಪಾಂಡವರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೋಭ
ಅರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಭೀಮಸೇನ ಅವನನ್ನು
ಹೆಡೆಮುರಿ ಕಟ್ಟಿತಂದು ಧರ್ಮರಾಜ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣರ
ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಕಲಿಗೂ ಧರ್ಮನಿಗೂ
ಒಂದು ವಾಗ್ವಾದ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ
ಕಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಧರ್ಮ, ಇದು
ನನ್ನ ಕಾಲ. ನನ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೀನು
ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು, ನಾನಲ್ಲ. ನನ್ನ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೇದಗಳಿಗೆ, ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ, ಗೋವುಗಳಿಗೆ
ಸಂತೋಷವಿರಬಾರದು, ನಾನು ಕಾಲಿಟ್ಟ ಕಡೆ
ಸುಖ ಸಂತೋಷಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ,
ಸದ್ಗುಣಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಕಲಿಯನ್ನು
ಕೊಲ್ಲಲೇಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದ ಧರ್ಮರಾಜ
ಈ ಮಾತಿನಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕಾರಣ,
ಸುಳ್ಳು, ಮೋಸ, ಅಧರ್ಮಗಳೇ ಮೈವೆತ್ತ ಕಲಿ

ಸತ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ತಾನಿದ್ದಾಗ
 ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.
 ಕೃಷ್ಣನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು
 ತಿಳಿದ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ತನ್ನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು
 ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾನೆ - "ಕಲಿ, ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಿಂದ ನನಗೆ
 ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಸುಳ್ಳೇ ಮೈವೆತ್ತ
 ಮೂರ್ತಿಯಾದರೂ ಒಂದು ಸತ್ಯವನ್ನು
 ಹೇಳಿದ್ದೀಯ. ಹೀಗಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡುತ್ತನೆ. ನನ್ನ
 ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮುಗಿಯುವವರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ
 ಕಾಲಿಡಬೇಡ. ನನ್ನ ಸಂತತಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಸಾವಿರ
 ವರ್ಷ ಇರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಭಾವ
 ಪ್ರಕಟವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ನಿನ್ನದೇ
 ಕಾರುಬಾರು." ಎಂದು

ಕಲಿಯಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಪಾಠ, ಸತ್ಯವನ್ನು
 ಮಾತನಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ, ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ
 ಕಲಿಗೇ ಕ್ಷಮೆ ದೊರೆಯಿತು. ಅಂತಹುದರಲ್ಲಿ ನಾವು
 ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕ್ಷಮೆ
 ದೊರೆಯುವದಿಲ್ಲವೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ, ಕ್ಷಮಿಣಾಂ
 ವರ. ಅವನಂತಹ ಕರುಣಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಲ್ಲ. ನಾವು
 ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ದುರಂಹಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು

ಕ್ಷಮಿಸು ಸ್ವಾಮೀ, ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡೆವೋ
 ಪರಮಾತ್ಮ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳ ಉಲ್ಬಣತೆಯನ್ನು
 ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಇನ್ನೂ
 ಬಲವತ್ತರವಾಗಿದ್ದರೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೇ
 ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳುವದಕ್ಕಿಂತ
 ಮುಂಚೆ, ಈಗ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳುವದು
 ಅತ್ಯವಶ್ಯ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ
 ತಾಯಿಗಳನ್ನು, ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು, ಅಕ್ಕ
 ತಂಗಿಯರನ್ನು, ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು, ಬಂಧು
 ಬಾಂಧವರನ್ನು, ಇಷ್ಟ ಮಿತ್ರರನ್ನು ಹೊಣೆಯಾಗಿಸಿ
 ದೂಷಿಸಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ದೇವರನ್ನೇ ದೂಷಿಸಿದ್ದರೆ
 ಮೊದಲು ದೇವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ. ಯಾರನ್ನು
 ಬಯ್ಯಿದ್ದೆವು ಎನ್ನುವದನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡು
 ಒಂದೊಂದು ನಮಸ್ಕಾರ ಹಾಕಿ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿ. ಸ್ವಾಮಿ
 ನನ್ನ ತಪ್ಪಿಗೆ ಅವರನ್ನು ದೂಷಿಸಿದ್ದೆ, ನಿನ್ನನ್ನು
 ನಿಂದಿಸಿದ್ದೆ. ಕ್ಷಮಿಸು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.
 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ
 ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಇರಲಿ. ದೇವರು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾನೆ.
 ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಅಷ್ಟ ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ
ನಾಲ್ಕು ಕಷ್ಟಕಾಲಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ತಯಾರಿ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸೂತ್ರಗಳು. ಕಡೆಯ ನಾಲ್ಕು
ಕಷ್ಟವನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಪಾರಾಗುವ
ರೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಸೂತ್ರಗಳು.
ಸಮಯವಾದಾಗ ವಿವರಿಸುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ನಿಮಗೆಲ್ಲ ಶುಭವಾಗಲಿ. ಕಷ್ಟಗಳು
ಪರಿಹಾರವಾಗಲಿ.

ನಿಮ್ಮ ಪರಿಚಯದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಈ
ಲೇಖನಗುಚ್ಛಗಳನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿ.
ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖವಾಗಿರಲಿ.

— ವಿಷ್ಣುದಾಸ ನಾಗೇಂದ್ರಾಚಾರ್ಯ

ವಿಶ್ವನಂದಿನಿಗೆ ಸಜ್ಜನರ ಸಹಾಯದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ

ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವ ದಿವ್ಯಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಾದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ವಿಶ್ವನಂದಿನಿ 10000 ಗಂಟೆಗಳ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ಗುರಿಯನ್ನೂ, 30000 ಪುಟಗಳ ಲೇಖನದ ಗುರಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿದೆ.

ವಿಶ್ವನಂದಿನಿಯ ಎಲ್ಲ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳೂ, ಲೇಖನಗಳೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಉಚಿತವಾಗಿ ಲಭ್ಯ.

ಈ ಬೃಹತ್ ಜ್ಞಾನಸತ್ರ ನಿಮ್ಮ ನೆರವಿಲ್ಲದೇ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಈ ಜ್ಞಾನಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನೆರವು ನೀಡುವ ಸಜ್ಜನರು ಕೆಳಗಿನ ಖಾತೆಗೆ ಹಣವನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಬಹುದು

- **Account Name** **VISHWANANDINI**
- **Account Number** **35368588017**
- **Account Type** **Current Account**
- **Bank** **State Bank of India**
- **Branch** **T. Narasipura, Mysore**
- **IFSC** **SBIN0013233**

Please WhatsApp the transaction details to
9901551491

ಈಗಾಗಲೇ ನೆರವು ನೀಡಿದ, ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ
ನನ್ನ ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ನೀವು ವಿಶ್ವನಂದಿನಿಯ ಖಾತೆಗೆ ಹಣವನ್ನು
ವರ್ಗಾಯಿಸುವಾಗ

"ವಿಶ್ವನಂದಿನಿ ಗಮ್ಯ ತಲುಪಲಿ"

ಎಂದು ಗುರುದೇವತೆಗಳಿಗೆ,
ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರಿಗೆ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸುವದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿ.

ಸಜ್ಜನರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು
ಶ್ರೀಹರಿ ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ.

— ವಿಷ್ಣುದಾಸ ನಾಗೇಂದ್ರಾಚಾರ್ಯ

Vishnudasa Nagendracharya

No. 2, "Sri Madhwanuja Mandiram"
Kaveri Marga, Hemmige Village,
Talakadu, T Narasipura,
Mysore - 571122, Karnataka, India

nagendracharya@yahoo.co.in

WhatsApp: 9901 551 491